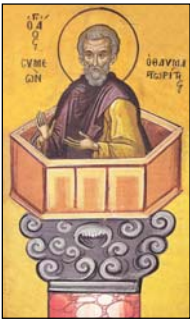

ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

Ποῖον τὸ ἔργον τοῦ Μοναχοῦ;

*Ἁγίου Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὁρει**

(ΣΤ΄ αἰὼν - μνήμη αὐτοῦ: 24η Μαΐου)

Τὸ ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι νομίζω ἡ ἐγκράτεια, ὥστε νὰ ἡρεμοῦν σὲ αὐτὸν οἱ ἡδονές τοῦ σώματος, νὰ ἔχη στὴν ψυχὴ του εἰρήνη, νὰ ψάλλῃ συνεχῶς, καὶ νὰ προσεύχεται ἀδιαλείπτως μὲ τὸν νοῦ του τὸ ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μὲ ταπεινὴ καρδιὰ ὑπακοή, διὰ τῆς ὁποίας καὶ ὁ Χριστὸς ἐδιάλεξε τὸν θάνατο, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, γιὰ νὰ θανατώσουμε καὶ ἐμεῖς διὰ μέσου αὐτῆς τὶς ἐπιθυμίες τῆς σαρκὸς καὶ νὰ κλαῖμε τότε σὲ ἐξομολόγησι, καὶ νὰ προσευχώμεθα μὲ συντριβὴ καρδιᾶς σὰν τὸν Τελώνη· ἡ φωνὴ νὰ εἶναι σύμμετρη καὶ ὁ λόγος εὐτακτος, ἡ δὲ διαγωγὴ μὲ πραότητα καὶ ἡσυχία. Ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι νὰ μὴν ὀρκίζεται οὔτε στὸ ἐλάχιστο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Πίστεψέ με ἢ Συγχώρεσέ με, ἡ φυγὴ τῶν σκανδάλων τῆς φιλαργυρίας, ἡ μετάδοσις τῶν πραγμάτων, καὶ ὄχι μόνον τὸ νὰ μὴ καταλαλῇ κάποιον, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀνέχεται οὔτε αὐτὸν ποὺ καταλαλεῖ· νὰ συμπάσχη μὲ αὐτοὺς ποὺ εἶναι σὲ ὁδύνη καὶ νὰ νίπτῃ τὰ πόδια τῶν ἀδελφῶν, καὶ νὰ τοὺς διακονῇ στὶς ἀνάγκες τους, νὰ μὴ νικᾶται δὲ ἀπὸ τὸ φοβερὸ πάθος τῆς υπερηφανίας, ἀλλὰ νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτό του ἔσχατο πάντων...

Ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ σωφροσύνη τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς· ἂν δὲ σὲ κάποιον ἀπὸ σᾶς, ἀδελφοί, εἰσέλθῃ λογισμὸς ἀκαθαρσίας, ἄς βοᾷ μὲ δάκρυα τὰ ἐξῆς πρὸς τὸν Θεὸ μὲ συνοχὴ πνεύματος καὶ ὀλολυγμὸ καρδιάς:

«Δέσποτα Χριστέ, ὁ τῶν οἰκτιρῶν καὶ τοῦ ἐλέους Θεός, ὁ πάσης παρακλήσεως Κύριος, ὁ αἰεὶ ὢν καὶ διαμένων εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ μόνος φιλόστοργος Πατήρ, ὁ τοὺς ἐπὶ Σοί

πεποιθότας μὴ καταισχύνων, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, πρόσχεῖς τῇ ψυχῇ μου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει Σου τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με· Σὺ γὰρ οἶδας, ὁ μόνος πάντα εἰδώς, ὃν οὐδὲ τῶν τῆς καρδίας κρυφίων λαθεῖν δύναται, ὡς οὐκ ἐμῆς εἰσι ταῦτα γνώμης γεώργιον, ἀλλὰ κατὰ πολὺ μοι τὸ ἀκούσιον ἐπεφύη. Μνήσθητι ὅτι χοῦς εἰμι, καὶ μὴ εἰς κατάκριμα λογισθῆτω μοι. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶν· ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ Σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν περὺγων Σου ἐλπῶν· ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεῖς· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ Σὺ, ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς».

Αὐτὰ νὰ προσεύχεσαι ὁ πολεμούμενος ἀπὸ ρυπαροὺς λογισμοὺς· κατόπιν, ρῖψε τὴν ἀσθένειά σου ἐνώπιον τῆς ἀγαθότητός Του, καὶ Αὐτὸς μὲ τὰ νῶτα Του ἀμέσως θὰ σὲ ἐπισκιάσῃ. Νὰ ἀποστρέφεσθε, λοιπόν, ἀδελφοί, τοὺς ρυπαροὺς λογισμοὺς, τοὺς ὁποίους γεννᾷ ἡ γεμάτη κοιλιά· νὰ ἐπιδιώκετε μᾶλλον τὴν εἰρήνην καὶ τὸν ἀγιασμό, ἄνευ τῶν ὁποίων κανεὶς δὲν θὰ ἰδῇ τὸν Κύριο, ὁ Ὅποῖος καὶ δὲν μᾶς ἀπέκρυψε τίς πονηρίας τοῦ ἐχθροῦ· διότι, λέγει, δὲν ἀγνοοῦμε τὰ νοήματά του...

Ἄντισταθῆτε, λοιπόν, γενναῖοι ἀθληταί, ἀνακρίνοντες συνεχῶς τοὺς ἑαυτοὺς σας, καὶ θὰ φύγῃ ἀπὸ σᾶς ἡ ἐνέργεια τῆς ἁμαρτίας... Ἀκόμη δὲ καὶ τὰ λόγια τοῦ στόματός σας νὰ εἶναι ἀρτυμένα μὲ τὰ δάκρυα τῆς καρδιᾶς σας...

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 332/Μάϊος-Ἰούνιος 2006, σελ. 304.

Νικηφόρου Μαγίστρου Ἀντιοχειίας, PG τ. 86 (2), στλ. 3013-3017/Βίος τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου, Κεφ. Δ', §§ λα', λγ' καὶ λδ'. • Εἶθε νὰ ἐκδοθῇ κάποτε ὁ ἐκτενέστατος καὶ πολυωφελέστατος αὐτὸς πλήρης Βίος!